

عنوان مقاله:

ارتباط میان فراموشی سازمانی عامدانه و نوآوری سازمانی با اثر میانجی قابلیت یادگیری سازمانی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی پارادیم های نوین مدیریت هوشمندی تجاری و سازمانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علیرضا موغلی - استاد تمام، مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، ایران

سیدعلی منصوری - دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

فراموشی سازمانی پدیده ای مهم و حیاتی است فراموشی عمدی و همراه با نیت فراموشی هدفمند نوعی یادگیری است که به واقع باید از آن حمایت کرده هدف از انجام این مطالعه تعیین ارتباط میان فراموشی سازمانی عامدانه و نوآوری سازمانی با اثربخشی قابلیت یادگیری سازمانی می باشد پژوهش آنها نشان میدهد فراموشی سازمانی عامدانه میتواند نوآوری دانش سازمانی را نیز ارتقا و انطباق پذیری سازمان را افزایش دهد هنگامی که سازمان در یک محیط رقابتی گویا قرار گرفته است ارتباط میان اقدامات مدیریتی مثبت بر روی فراموشی سازمانی عامدانه و عملکرد سازمانی شدیدتر میشود نتایج مطالعات نشان داده که : پرهیز از عادت های بد اثر مستقیم و مثبتی بر روی نوآوری مدیریت دارد /عدم یادگیری اثر مستقیم و مثبتی بر روی قابلیت یادگیری سازمانی دارد /اجتناب از عادت های بد اثر مستقیم و مثبتی بر روی قابلیت یادگیری سازمانی دارد /قابلیت یادگیری سازمانی اثر مستقیم و مثبتی بر روی نوآوری سازمانی دارد /اگرچه عدم یادگیری اثر مستقیم و مثبتی بر روی نوآوری سازمانی ندارد به نظر میرسد از طریق قابلیت یادگیری سازمانی بطور غیرمستقیم بر روی نوآوری سازمانی اثر می گذارد

کلمات کلیدی:

فراموشی سازمانی عامدانه ، نوآوری سازمانی ، قابلیت یادگیری سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/500605>

